

[Undervisningsministeren]

der overlapninger i forhold til arbejdsministeriets uddannelser, er der overhovedet ingen chancer for, at undervisningsministeriet kan konkurrere og kan fortrænge arbejdsministeriet. Det er der ingen muligheder for, fordi dette her så at sige er et lavprissystem i forhold til det ganske kostbare system med langt større bevillinger, man har på arbejdsministeriets område. Her mener jeg derfor slet ikke der er mulighed for, at der kan blive tale om overlappning. Skulle der blive en sådan mulighed, skulle man trænge ind på et område, som er forsynet med efteruddannelse i forvejen, ja men hvorfor skulle man så ikke vælge den billigste model? Det synes jeg da egentlig kunne være fornuftigt. Så kan vi jo få mere efteruddannelse for de samme penge.

Når det gælder overlappningen i forhold til den efteruddannelsesaktivitet, der i forvejen foregår i den private sektor, er jeg helt enig. Den overlappning skal undgås, og i efteruddannelsesrådet vil den private sektor blive repræsenteret, og jeg kan ikke se, at der er nogen som helst risiko for, at nogen minister i nogen regering skulle ønske at tage efteruddannelsesopgaver op, som efteruddannelsesrådet kan påvise bliver løst i forvejen i den private sektor, uden at det koster det offentlige noget.

Hvad angår overlappningen i forhold til den virksomhedsspecifikke efteruddannelsesaktivitet, som virksomheden selv bør betale, ser jeg heller ingen grund til nervøsitet, idet det jo allerhøjest kan være den pågældende virksomhed selv, som kunne have tanker om noget sådant. Efteruddannelsesrådet vil have en helt enstemmig interesse i at undgå en sådan overlappning, og derfor kan jeg slet ikke se, at vi ikke kan være helt sikre på, at ministeriet til evig tid vil rette sig efter påvisninger af overlapninger. Ministeriet har kun den interesse at få pengene til at slå så godt til som muligt, og til alt, hvad efteruddannelsesrådet kan påvise er dækket i forvejen, vil ministeriet jo med glæde sige: godt, så slipper vi for det, og så bliver der flere penge tilovers, som kan være til rådighed for andre aktiviteter inden for den samme lov.

Jeg tror altså, at mekanismerne er etableret sådan, at vi for det første undgår bureaukrati og for det andet undgår overlapninger og sikrer, at dette her virkelig bliver fødselshjælp til ny efteruddannelsesaktivitet, som

ellers ikke ville have fundet sted. Det er meningen med den, og jeg mener, der er al mulig grund til at tro, at den vil komme til at leve op til det. I modsat fald må vi tage sagen op, og så vil jeg være lige så bekymret som fru Jytte Andersen.

Jytte Andersen (S):

Jeg erkender ministerens imødekommenhed, og jeg tror faktisk også, at ministeren mener det, når han siger, at det er vigtigt, at der ikke skal ske overlapninger, men ikke desto mindre føler vi os ikke særlig sikre på, at uddannelsesrådet har en sådan status, at den overlappning modvirkes; men det vil tiden jo vise.

Jeg vil egentlig godt spørge ministeren, uden at jeg skal trække denne debat alt for langt ud: kan ministeren nævne – for det kunne hr. Ole Vig Jensen ikke – bare ét eneste uddannelsesbehov, som ikke kan dækkes under arbejdsmarkedsuddannelserne eller under indtægtsdækket virksomhed, hvor uddannelsesinstitutionerne kan organisere og sælge uddannelse efter bestemmelserne om rekvireret undervisning til private virksomheder, til offentlige virksomheder osv? Er der bare ét eneste eksempel, som ikke kan imødekommes, så vil jeg gerne høre det.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg kan nævne et kæmpestort og næsten altomfattende eksempel, nemlig alle de tilfælde, hvor offentlige uddannelsesinstitutioner ønsker at få en bevilling til at udvikle disse kurser og ønsker mulighed for at tage en risiko i forbindelse med udviklingen af disse kurser. Sådanne udgifter kan man ikke få dækket under reglerne for rekvireret virksomhed; det er just problemet. Dertil kommer, at man jo heller ikke efter reglerne for rekvireret virksomhed kan få den egenskab frem, som denne lovgivning gerne skulle fremkalde, nemlig at efteruddannelseskurserne sigter på flere virksomheder, og at de derudover er åbne også for enkeltpersoner. Det kan man jo ikke få frem, hvis man henholder sig til den rekvirerede undervisning. Det synes jeg var et stort og godt og bredt og temmelig altomfattende eksempel.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):